

Sygn. akt XI W 5251/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kowalski

Protokolant: Paulina Adamska

przy udziale oskarżyciela publicznego: K. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2015 roku w W.

sprawy **N. 'a J.**

syna W. i V.

urodzonego (...) w C. (...)

oskarżonego o to, że:

pełniąc funkcję prezesa zarządu i z tego tytułu zajmując się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi (...) S.A., będącej podatnikiem podatku od towarów i usług, działając w W. przy ul. (...), w okresie od 26.09.2012 r. do 27.11.2012 r., uporczywie nie wpłacał, w terminie najpóźniej do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek Pierwszego (...) Urzędu Skarbowego w W. z siedzibą w W. przy ul. (...), podatku od towarów i usług za miesiące: sierpień, wrzesień, październik 2012 r., w łącznej kwocie 49.365,00 złotych, wynikającego ze złożonych deklaracji VAT - 7 za wymienione miesiące, co stanowi naruszenie art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U.11.177.1054 j.t.),

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks,

I. oskarżonego N. 'a J. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 5251/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

N. J. - pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. przy ul. (...) - nie wpłacił w okresie od 26 września 2012 roku do 27 listopada 2012 roku podatku od towarów i usług (...) za miesiące: sierpień, wrzesień, październik 2012 roku w łącznej kwocie 49.365 złotych.

Przyczyną nieuiszczenia przez oskarżonego N. 'a J. stosownych kwot tytułem podatku od towarów i usług (...) była zła sytuacja majątkowa przedmiotowej spółki (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- wyjaśnień oskarżonego N. a J. – k. 304-306, 93;
- zeznań świadków: R. D. – k. 307-308, 78v-79; A. O. – k. 308-309; J. D. – k. 309-310;
- dokumentów z Urzędu Skarbowego – k. 1-6, 22, 138;
- odpisu z KRS – k. 47-48;
- deklaracji VAT – k. 56-60;
- rachunku zysków i strat – k. 302.

Oskarżony N. J. w toku rozprawy głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W swoich wyjaśnieniach opisał działalność spółki (...) i wskazał, że w przyczyną nieuiszczenia podatku w przedmiotowym okresie był brak środków finansowych. Zrobił wszystko, co w jego mocy w tamtych okolicznościach, żeby zapłacić podatki (k. 304-306).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, iż oskarżony N. J. swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Na wstępie stwierdzić należy, że w sprawie niniejszej bezsporne jest, że oskarżony N. J. - pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. przy ul. (...) - nie wpłacił w okresie od 26 września 2012 roku do 27 listopada 2012 roku podatku od towarów i usług (...) za miesiące: sierpień, wrzesień, październik 2012 roku w łącznej kwocie 49.365 złotych.

Analiza pod kątem prawnym całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie niniejszej w powiązaniu z zasadami logiki i doświadczenia życiowego nakazuje Sądowi przyjąć, że zachowanie oskarżonego nie wyczerpało jednak znamion wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks.

Odpowiedzialności z art. 57 § 1 kks podlega podatnik, który upoczywie nie wpłaca w terminie podatku. (...) oznacza w tej sytuacji, po pierwsze – powtarzalność takiego zachowania, po drugie – negatywny stosunek sprawcy do realizacji zapłaty podatku w terminie (element subiektywny). Konieczne jest nadto, aby podatnik posiadał możliwość zachowania się zgodnie z normą nakazującą mu wykonanie obowiązku. Czyn musi być zawiniony przez sprawcę. Winę należy tu oczywiście rozumieć jako zarzut, który można postawić sprawcy, że nie zachował się on zgodnie z normą prawną, mimo że mógł tę normę wypełnić. *Impossibilium nulla obligatio est* – nikt nie jest zobowiązany do niemożliwego.

Sąd uznaje za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego odnośnie złej sytuacji majątkowej spółki (...) i idącego za tym braku możliwości uiszczenia przez niego podatku od towarów i usług VAT za miesiące: sierpień, wrzesień, październik 2012 roku w łącznej kwocie 49.365 złotych. Wyjaśnienia N.'a J. w tym zakresie są konsekwentne, logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym i znajdują potwierdzenie w innych dowodach. Wskazać w tym miejscu należy na rachunek zysków i strat (k. 302), z którego wynika strata Spółki i który potwierdza tym samym jej złą kondycję finansową. Także z zeznań świadków: R. D., która prowadziła księgowość Spółki (k. 307-308), A. O., która była menadżerem operacyjnym w Spółce (k. 308-309), J. D., której firma prowadziła księgi rachunkowe Spółki od kwietnia 2013 roku (k. 309), wynika, że Spółka miała w przedmiotowym okresie duże problemy finansowe. Zeznania tych świadków Sąd uznaje za wiarygodne jako jasne, logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym i korelujące ze sobą co do treści. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego, podejmował on starania, aby uzdrowić sytuację majątkową Spółki. Wprost stwierdził on, że gdyby Spółka dysponowała środkami w tym okresie, podatki byłyby uiszczane. Wskazać także należy na niesporną okoliczność uiszczenia przez oskarżonego na poczet zadłużenia podatkowego – trzech wpłat po 2500 zł

w styczniu, kwietniu i czerwcu 2014 roku (dowody wpłaty - k. 118, k. 129, k. 136). Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego, wpłaty te dokonane były z jego prywatnych pieniędzy. Powyższa okoliczność także świadczy o tym, że zachowaniu oskarżonego nie można przypisać znamienia „uporczywości” w rozumieniu przepisu art. 57 § 1 kks.

Zeznania świadków R. S. (k. 88-89), M. O. (k. 61-62), J. J. (k. 77) nic istotnego do sprawy niniejszej nie wniosły.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych - nie zachodzą bowiem żadne okoliczności mogące podważyć ich wiarygodność, a podczas rozprawy żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Reasumując, niewpłacenie przez oskarżonego N.'a J., pełniącego funkcję Prezesa Zarządu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. przy ul. (...), w okresie od 26 września 2012 roku do 27 listopada 2012 roku podatku od towarów i usług VAT za miesiące: sierpień, wrzesień, październik 2012 roku w łącznej kwocie 49.365 złotych, nie nosiło cechy uporczywości w rozumieniu przepisu art. 57 § 1 kks. Z uwagi na obiektywnie złą sytuację Spółki i brak potrzebnych środków finansowych, nie można oskarżonemu postawić także zarzutu, że podatki nie zastały zapłacone, choć miał on faktyczną możliwość ich zapłacenia.

Wobec powyższego, Sąd uniewinnił N.'a J. od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.